

מאירי

עלון ערוץ מאיר להורים ולילדים

כרשת קדושים תשע"ט

כל המצוות ביחד

שלום ילדים. בפרשת קדושים ישנן מצוות רבות. מצוות שבין אדם למקום ומצוות שבין אדם לחברו.

מדוע התורה כותבת ביחד את המצוות שבין אדם לחברו ואת המצוות שבין אדם למקום? לא ה'ה טוב יותר להפריד ביניהם? הרי המצוות שבין אדם למקום הם בינינו לבין ה', ואלו המצוות שבין אדם לחברו הם ביחס לחברינו או זה משהו אחר, לא?

ה' דורש ומבקש שנשים גם את המצוות שבין אדם לחברו, ומי שלא מתנהג כראוי לחבריו, בעצם חוטא גם כלפי ה', חס וחלילה. התורה רוצה שנהיה ישרים וטובים בכל הדברים ולא נותר על שום דבר. לכן חשוב מאד להקפיד על הכל וככה נהיה אנשים טובים באמת.

2 שעת סיפור

6 תפוזת ישראל!

ערוץ מאיר
ילדים

לרכישת מנוי לערוץ הילדים
התקשרו: 02-6461323
או באתר ערוץ מאיר לילדים

שעת סיפור

שקר עצמי

'הגיע מברק!' הכפר כלו נצמד על הגליו! מהעיר הסמוכה הגיע פרש, דוהר על סוס, עטור במדי בית הדאר המקומי, מנופף לכל עבר במברק שבגידו, ומחפש את זליג. תמהו אנשי הכפר בלבם, מה לו זליג הבטלן ולמברקים? אולי טעות היא זו. אבל בכל זאת הכנו את השליח אל ביתו של זליג.

אם סברו אנשי הכפר שזליג יודע מה תכן המברק, הרי שטעו. שכן כשראה זליג את השליח עוצר בפתח ביתו ומבקש ממנו לחתם שאכן קבל את המברק המיועד אליו. כמעט שהתעלף, אם לא שמהרה ינטה אשתו להחזיק בו. ומכיון שמעולם לא למד זליג כיצד מחזיקים קסת פתיכה, עמדה וחתמה היא במקומו.

פתחו את המברק והשתוממו, כתוב היה באותיות לטיניות מסלסלות, וכאן לא עמדה להם אף חקממה של ינטה. נגשו שניהם בחזרת קדש אל הרוכא המקומי. ומחר מאד פשטה לה השמועה בכפר הקטן שזליג עתיד להתעשר... שולח המכתב, גורף דין מקרסם מעיר

הבירה, כותב לו זליג כי דוד גלמוד וזקן הלך לבית עולמו, כשהוא מותיר אחריו ירשה מכבדת, והוא, זליג, בין הזכאים לקבל חלק מאותו עשר. אלא שלשם כך עליו להוכיח כי באפשרותו לנהל את הכספים בצורה נאותה, כך התנה הדוד הזקן בצאתו.

שמע ונבהל. איך בדיק יוכיח שהוא יודע לנהל ענינים כספיים כראוי? כמעט שהרים ידים, אם לא עצתה וזממה של ינטה שלו. היא יעצה לו שיתפר לעצמו בגדים מהדרים כראוי לאדם מכבד, וישנה את שמו מזליג ל'סאן סליגמאן'. וכך ציתה עליו: 'סע לעיר הבירה, ושם תמצא אנשים הגונים שתמורת מספר קופיקות יסכימו להחכים אותך בעניני מסחר וכלכלה. בסך הכל אינך טפש גמור, יש לך סכני לקבל את ירשת הדוד המנוח'.

תפר זליג חליפת בגדים חדשה, נעל נעלים מהדרות ומצחצחות, נטל מהארזה צמד סוסים בריאים וחזקים וקשרם אחר כבוד אל עגלת עץ מגשמת. התישב על פסא העגלון, נכרך ממכריו ומידידיו, כשחיוך של מניצח על שפתותיו, ופנה להגשים את החלום...

בזמרו על שפתיו הנהיג זליג את הסוסים. גם כשהתעייפו, לא הכביד עליהם בשוטו, טובה הייתה עליו רוחו, ומה לו כי יליו על צמד סוסים שאין להם בחייהם כלום מלבד שק המספוא ושוטו של בעליהם? ויהי בערב היום, כשהשמש עמדה לשקע, עצר זליג את הסוסים בצד הדרך, נתן לכניהם מים ומזון, ופנה לסדר את יצועו מהסמרטוטים שנטל עמו. אך נשכח על יצועו, החל צבוב טרדני להציק במחו. בצעה קשה לפניו: הרי הסוסים

ספות מים'. נכנס אל העיר, והוא משתומם, הבתים כלם דומים לבתי הכפר האהוב שלו, יש כאן אפילו רחוב שדומה להפליא לרחוב שבו הוא מתגורר. ואם לא די בכך, הרי שגם בית כמו שלו נצב ועומד בפאתי הרחוב, ולידו משחקים ילדים הדומים לילדיו שלו. 'מענין...' מהמקום הוא לעצמו ונוצר את סוסיו לראות אם לא טעה. אך עוצר הוא את סוסיו, ובפתח הוא רואה אשה בעלת פנים הדומות בדיק לתוי פניה של ינטה שלו. היא מסתכלת עליו בהפתעה ופותחת בצעקות: 'ביש מזל שפגמתה, לא הגעת לעיר הגדולה???' נבהל מפני צעקותיה של אותה ינטה, ממנה זליג להוביל את הסוסים קדימה, ולחצות את פניה האעמוות של אותה אשה כשהוא משתאה: 'מענין... לא די בכך שדומה העיר הזאת לכפרי, הילדים לילדי, והאשה לאשתי, אלא שגם בעלה של אותה אשה פנרה דומה לי, וגם הוא במקרה היה בדרך לאיזו עיר גדולה... מענין...'

• • •

מענין הוא ספרו של זליג, אך מענין עוד יותר יהיה להבחין כיצד דומים אנו לעתים לאותו זליג הבטלן. כאשר מצויים אנו לעצמנו מטרה כלשהי, אפילו יוצאים לדרך כדי להגיע אל אותה מטרה נכספת, חומד יצרנו לצון, והוא מסובב את הנעלים לאחור. ואנו בסבלותנו נוהים אחריו ותמהים להנצח כי המטרה דומה בדיק למקום שממנו יצאנו, ולמעשה, לא התקדמנו לשום מקום.

הבה נפקח עינים!

הסיפור באדיבות "שלום לעם"

גם בליה אינם עומדים על מקום אחד, משוטטים הם אנה ואנה ומסתובבים. והיה כאשר יאיר הבקר והוא יתעורר, עלול הוא לטעות ולפנות אל הכון שממנו בא. ומה יעשה ועליו להגיע אל המטרה הנכספת? חשב, חשב ואמץ את מחו, עד שעה הפתרון בדעתו: יקום ממשכבו ויניח את נעליו באמצע השביל, כשחרטמי הנעלים יפנו אל כון עיר הבירה, כך יוכל להיות שלו ורגוע שיצע בבקר לאן לפנות.

מפחשבות למעשים, והוא קם מיד, הניח את נעליו באמצע השביל כשחרטמם פונה אל עיר הבירה, ופנה לישן... עודו נם, ועובר ארח ראה את היצור הנוחר על הרצפה, כשעל שולי בגדיו תגית העונה על שם 'זליג - סאן סליגמאן'. לעובר הארח לא היה נשמע הכלאים המנוף הזה בין זליג לסאן סליגמאן, והוא בקש לחמד לצון. הוא קלט את רעיון הנעלים באמצע השביל, ובתנועה שקטה סובב אותו במאה שמונים מעלות בדיק אל הצד שממנו הגיע זליג - סליגמאן.

זליג קם בבקר, וכמובן פונה אל הכון שעליו מצביות הנעלים, הסוסים דוהרים בקצב משביע רצון. לפי חשבוננו אמור הוא להגיע לעיר הגדולה בעוד ימים ספורים. אך הנה... קפיצת הדרך... מרחוק הוא רואה קבוצת בתים, וגם הסוסים צוהלים, כמו יודעים את מלאכתם נאמנה. מביט זליג אל הבתים ותמה: מענין, דומים בתי העיר הגדולה לבתי הכפר... פרצופו המקר להפליא של שואב המים מגביר את תמיהתו, הוא מדבר אל סוסיו: 'הראיתם דבר שכזה, שואב המים של העיר הגדולה דומה לחצקל שואב המים שלנו כשתי

יום העצמאות!

עצמאות

אז מהו בעצם יום העצמאות? מדוע קוראים לו בשם זה?

יום העצמאות נקבע לרגל הכרזת עצמאותה של מדינת ישראל לפני 71 שנה. כאשר מדינה מכריזה על עצמאותה, משמעות הדבר היא שלמדינה ישנה ריבונות ושליטה עצמאית

והיא אינה כפופה למדינה אחרת או לחוקים אחרים. בהכרזת המדינה הוקמה לעם ישראל מדינה יהודית הארץ ישראל, לאחר אלפי שנות גלות ופיזור בעולם.

מדינת ישראל הוקמה במסירות נפש אמיתית,

שכן מסביבנו היו מדינות ועמים רבים שלא כל כך אהבו אותנו ובוודאי לא שמחו על כך שהחלטנו להקים לעצמנו מדינה בארץ ישראל.

האומץ המיוחד שהיה למקימי המדינה להעז ולהכריז על עצמאותנו - הוא בעצמו סימן לנשגודול לו זכינו.

מלבד זאת, בעוד שאצל עמים אחרים ומדינות אחרות הקמת המדינה הינה עניין חברתי בלבד ללא משמעות שורשית, אצל עם ישראל הקמת המדינה הינה בעלת ערך עצום, גדול ושורשי לאין ערוך. מדוע?

כי עם ישראל הקים את מדינתו בארץ מולדתו, במקום בו גרו וחי אבותיו לפני מאות ואלפי שנים. אין עם בעולם שחזר לארצו, למולדתו ולשפתו לאחר שהוגלה מתוכה, כמו עם ישראל! עם ישראל מעולם לא שכח את ארצו

ולא הפסיק לחלום על החזרה אליה, ובזכות כך זכינו לכך בעזרת ה'.

את הנשגודול והעצום הזה שקרה לנו לפני 71 שנה, אנחנו חוגגים ביום העצמאות, ועליו אנחנו מודים ומהללים את ה' שהחיינו וקיימנו והביאנו חזרה אל ארץ מולדתנו האהובה!

נכון או לא?

1. מותר לקלל חרט, כי הוא לא שומע
2. אסור לעשות פרוטקציה לאדם חשוב בבית הדין
3. בגד שעטנז הוא בגד שעשוי מצמר ופשתן
4. אסור לנקום אבל מותר לנטור
5. איסור ערלה הוא למשך 5 שנים
6. "פיגול" הוא בשר של קרבן שנטמא
7. מותר לבנות את בית המקדש אפילו בשבת

חידת חדגא:

יש 2 מצוות שאומרות להעלות פירות לירושלים. מהן?

חידת פולקע: מאיזה פסוק בפרשת השבוע ניתן ללמוד שמצווה לבוא אל ארץ ישראל? (עיינו ב'אור החיים' ב"שלישי")

תפזורת ישראל!

מצאו בתפזורת 12 פעמים את המילה ישראל!

ש	ר	ע	ח	כ	ה	ב	ש	ס	נ	ג	ל	ט	ו	נ
ג	ב	ד	צ	ע	מ	צ	ר	ס	י	ש	ד	א	ל	ה
ל	ב	ב	נ	נ	ל	י	י	ל	ע	צ	ד	ל	ר	ס
ז	ע	ל	א	ל	ט	ע	נ	א	ח	ש	א	א	ט	ש
ל	ח	ל	א	ר	ש	י	ס	ד	י	ר	ע	ד	ז	ח
ה	ט	ר	י	ר	מ	מ	ע	ש	ש	א	י	י	ע	ע
ס	ש	ש	ה	ש	ש	מ	ק	י	ז	צ	ש	ב	ש	ג
י	ה	ט	ע	ג	ר	י	ק	מ	ס	ל	ד	כ	י	א
ת	ס	ה	ב	ש	כ	א	פ	ז	ה	ז	א	ז	ש	ק
ו	ת	ז	נ	ח	ס	א	ל	ע	ק	ח	ל	ס	ר	נ
ק	ט	ת	ג	ח	א	י	ת	ד	ד	ר	ת	ד	א	נ
ד	י	ש	ר	א	ל	ש	ב	ע	ו	ס	ב	ד	ל	י

סביב השולחן

נעמה

חיימק'ה

יונתן

נעמה: בסוף פֿרשט השבוע נאָמער בתורה שאָם נשמוֹר על המצוות והקדשה, האָרץ לא תקיא אותנו ונזכה להשאָר בה. אָכל כאָשר עם ישראֵל לא התנהג כשורה ועסק בחטאים חמורים, האָרץ כאָלו 'הקיאָה' אותו, והוא יצא לגלות.

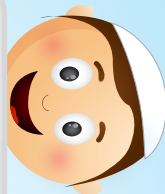
טליה: אָבל למה? מה הקשור בין המעשים שָׁלנו לבין האָרץ? **בני:** גַם אָני לא מבין את זה, הרי האָרץ זה סתם מקום, מה זה קשור למעשים שֶׁל עם ישראֵל?

נעמה: זוֹ בדיק הנקדה! אָרץ ישראֵל אינָה 'סתם מקום'. האָרץ היא אָרץ קדושה ובה שורה השכינה. ה' נתן לָנו אותה בְּמִתְנָה, והוא קִבֵּעַ שְׁהִמְתָּנָה הַזֹּאת תִּתְקִים בְּהִתָּאֵם לְמַעֲשֵׂינוּ. זוֹ אינָה אָרץ כְּשֶׁאֵר האַרְצוֹת.

בני: אִזְ כְּעֵצָם אָרץ ישראֵל היא אָרץ רוחנית! אָרץ שֶׁמִּשְׁפַּעַת מַמְעֲשִׂים שֶׁל מִצְוֹת וְעִבְרוֹת.

נעמה: מִמֶּשׁ כֵּן. דֶּרֶךְ אֲגֵב, כְּאֶשֶׁר אֲנַחְנוּ חוֹגְגִים אֶת יוֹם הַעֲצִמָאוֹת עֲלֵינוּ לִזְכּוֹר גַּם אֶת זֶה. הָאָרֶץ הַזֹּאת אינָה דוֹמָה לְכָל אָרֶץ, כְּמוֹ שֶׁהָעָם שָׁלנוּ אִינוּ עִם רִגִּיל. ה' בָּחַר בָּנוּ כְּדִי שְׁנִהֶיָּה עִם נִבְחָר שְׁמִתְנַהֵג בְּקִדְשָׁה וּבִישׁוֹר. כְּאֶשֶׁר אֲנַחְנוּ בְּמִצַּב רִחוּי טוֹב אֲנַחְנוּ זֹכִים לְשִׁבְתָּ בְּאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, וּבְכֵן לְהַשְׁלִים אֶת יַעֲדָנוּ. זֶהוּ חֵג גָּדוֹל לָנוּ וְלֹאֲרַצְנוּ, שֶׁזְכִּינוּ מִחֲדָשׁ לְהִקָּים מְדִינָה יְהוּדִית הָאָרֶץ מוֹלִדְתָנוּ הַקְדוּשָׁה!

רח

טליה

נעמה, בני, יונתן וחיימק'ה הם חמישה אחים חמודים במשפחת לוי. מדי שבת אחרי הצהריים נעמה הגדולה מושיבה את כולם סביב השולחן, והם מדברים על נושא מעניין בפרשת השבוע. הצטרפו אליהם!